

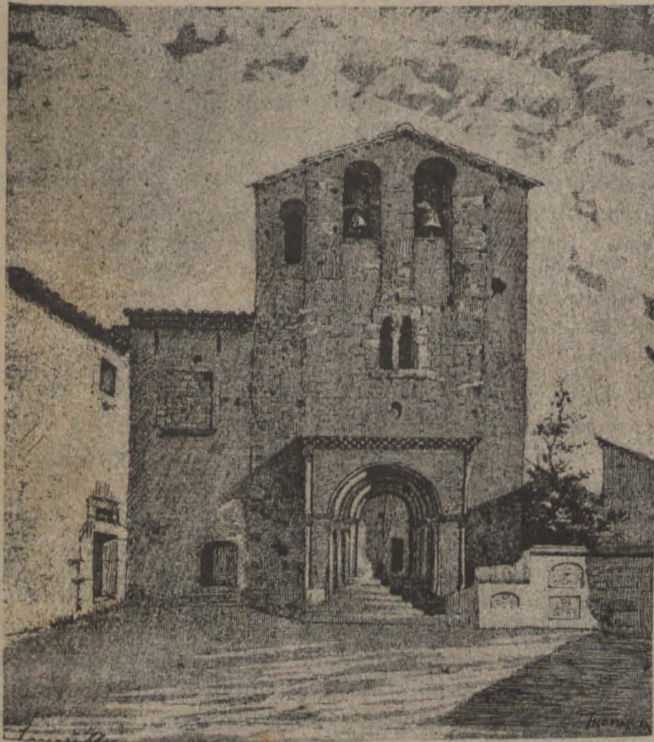

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ En Barcelona Ptas. 2 trimestre Fora ciutat » 2 » Los suscriptors del interior reben las obras del : : : : : folletí encuadernadas : : : : :</p>	<p>DIRECTOR D. Joan Brú Sanclement REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)</p>	<p>PREUS DE CADA NÚMERO Número corrent 15 cénts. Los números atrassats son al mateix : : : : : preu y sense folletí : : : : :</p>
---	---	---

CANOVELLAS. — Frontis de la Iglesia

Las Caramellas

(COSTUMS MASNOUHINAS)

¡Ab quin goig es esperada per los jovenets la nit de Caramellas! En ella, aquell qu' está verament enamorat d' una nena, á sota son finestral li endressa dolsos cants d' amor, que servei-

xen pera encendrer més lo sagrat foch que 'ls consum.

En aytal diada, sentintse tothom ple d' alegría, se dona esbarjo al cor, se recobra nova vida y l' ànim se transporta á regions desconegudas al sentir lo gran y suprem crit de ¡Ressurrexit! que ressona per tots los àmbits del Cristianisme, celebrant la gloriosa resurrecció de Nostre Senyor.

Per aixó en mon poble, al sentir lo toch de ¡Aleluya! se veu l' alegría retratada en tots los semblants, per tot arréu se senten cohets y tiros, en senyal de satisfacció y tothom se disposa á echar una cana al aire, com diahen 'ls castellans.

*
*
*

La maynada, després d' haver ensajat dos mesos avans las cansons que ja cantaren anys passats, surt á mitja tarde formant collas, lluhint la típica barretina, portant en lo llabi superior una enmascara (feta ab suro cremat), simulant un bigoti, ab vistosos fanals de paper de capritxosos dibuixos, absos corresponents instruments, ab sas cistellas pera ous y taronjas, y ab sa cistelleta guarnida ab cascabells, flors y llassos, colocada al cim d' una canya forrada ab papers de varis colors, formant espiral, que pareixen serps enroscadas colocadas en torbellí, que creadas en alas de la fantasia, ajudan á dar més amenitat al acte.

Lo sol encare ab sos raigs ilumina la vila, que per los carrers ja se senten las collas, cantant

Platejadas per la lluna
 Las hermosas finestretas...

y quan no

«Buenas noches, caballeros,
que están dentro á cenar...

y la meytat de las vegas, lo més calent es l'aygüera.

Pero en lloch d'avisarlos que van mal fixats, tothom hi disfruta, tothom, com se diu vulgarment, s'hi engreixa, y aquell que no 'ls hi pot donar dos ous... 'ls n'hi dona quatre.

Aixó sí quant tenen la «paga» (que diuen ells), se'n van á la casa del vehí, puig la tarde es curta y han d'anar á moltes... res; segueixen aquell ditxo: «lo temps... son ous».

A entrada de fosch, van á repartirse lo qu'han arreplegat per l'endemá fer crema; sopan, y en companyia de sos pares van á sentir los coros dels grans.

* *

Per 'llá á las deu, comensan á sortir los coros de las Societats. Sa primera visita es per las Autoritats, després á la Rectoria, y, finalment, per las nenas que tenen son ayman ó pretendent á la colla.

A més de varias d'en Clavé, cantan alguna pessa original del director del coro y d'algún individu del mateix.

Per las nenas alguna americana amorosa y las corresponents follías, que més tart se fan populars.

¡Quants n'hi han que no atrevintse á declarar-se á una nena, en eixa nit li han jurat amor etern! ¡Quants amors s'han descubert, resultats d'aytal diada!

Tampoch han faltat renyinas entre promesos, perque ell s'atrevit á cantar á un'altre nena, la cansó composta per sa aymada!

* *

Mes tot s'acaba. Al despuntar l'auga, tothom retira. L'enamorat se fica al llit esperant l'endemá per preguntar á sa estimada si li ha agradat la cansó que li ha endressada; algun timit, creyent qu'ella haurá comprés que l'estima; la maynada taral-lejant mitj adormida

A dintre de la cistella
que hi plogui seguidament...

las solteras pensant ab las amoretas que li han tirat, y los vells exclamant: — ¡Tot ha passat ja per nosaltres! ¡Dèu vulla que l'any que ve poguém veurer com se diverteixen nostres fills!

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

Cantarella

Diu que á Madrid no s'entenen
y tots parlan castellá;
donchs aquí que no hi parlém
sabém que volen y ahont van.

ANTON TIRU-LIRU.

Teatro Catalá

LO NOY DE BORDO

Quadro dramátich en un acte, en vers, escrit per D. Joseph Alemany Borrás y D. Joan Ribas Carreras. Estrenat la nit del 25 del passat en lo teatro del «Círculo de la Amistad» de Blanes.

Hermosíssim es l'argument d'aquesta obreta, y en alguns pasatjes altament dramátich, arribant el dia del seu estreno á impressionar fonament al auditori que va interrompre la representació ab espontanis aplausos, essent cridats sos autors al finalisar l'obra.

Confíem que á no tardar la veurém posada en escena en tots los teatros de la costa catalana, puig encare qu'en ella s'hi nota alguna incorrecció de llenguatge, que no duptém corretjirán sos autors, encaixa perfectament ab lo modo de ser de nostra classe marinera, essent tots los tipos agafats del natural, lo que avalora indubtablement son mérit artístich.

Rebin los novells autors nostra més coral enhorabona.—O.

LA LLUPIA

Joguina en un acte, en prosa, arreglo de D. Conrat Colomer. Estrenada la nit del dimars en lo teatro Romea.

Justíssim es lo calificatiu de juguina ab que 'l senyor Colomer ha designat aquesta obreta. Ho es verdaderament per lo entretinguda, bonica y agradable. L'argument se desarrolla entre tres personatjes y está portat ab la maestría que tanta estima han concedit á las obras patrocinadas ab lo nom de D. Conrat Colomer.

Per lo ben tractat del assumpto y sas reduhidas proporcions, *La Llupia* es una obreta destinada á obtenir gran número de representacions per tot arreu.

Lo desempenyo á càrrech de donya Adela Clemente y dels senyors Borrás y Llano, sigué discret, salvant defectes propis de falta d'ensajos.

L'autor sigué demanat ab insistencia.

UNA POMÀ PER LA SED

Juguet cómich en un acte, en prosa, original de D. Lambert Escaler. Estrenat la mateixa nit y teatro que la anterior.

D'acció moguda y discretament trevallada, ab assumpto senzill y amenisat per continuos xistes naturals y ab sello original, que per sí sol ja justificaria la bondat de l'obra, avuy que tal condició escaseja tant, ha sapigut lo senyor Escaler combinar una obreta quina primera representació sigué rebuda ab continuas riallas. Lo mohiment escénich es animadíssim y está discretament portat, los acudits van escalonantse uns als altres, fent passar al espectador agradablement lo llarch rato que dura la representació, emportantse'n d'ella grata impressió per tornar-la á veurer, privilegi excludiu de las obras bonas.

Si á n'aixó s'anyadeix la consideració de que's tracta d'una obra original, no es d'estranyar que la majoria dels concurrents al estreno califiquessin de que *Una poma per la sed* ha sigut fins al present l'èxit més gran, just y merescut de la temporada actual en lo teatro Romea.

Lo desempenyo sigué molt acertat. La senyoreta Planas, los senyors Soler, Goula, Santolaria y Pinós, cumpliren com á bons, demostrant haverse fet càrrech cuydadós de son comés.

L' éxit que 'l públich concedí á l' obra sigué continuadíssim, y al final demaná al autor per dugas vegadas.

Rebi lo jove autor nostra enhorabona, que be se la mereix qui dona sos primers passos en lo género cómic ab tan acert, portantnos brillants raigs d' originalitat á nostra estimada escena catalana.—J. XIMENO.

Salutació

Lo fret fa sos darrers badalls.

Comensa á presentarse 'l día ab sa llum rica y riallera d' estiu.

En los arbres tímidamente apareixen puntetas verdas per los caps de brots, com treyent lo nas tot esporuguidas y pegant una ullada per convencers que l' hivern ha recullit sos frets desapareguent, portantsen tots sos inconvenients cap altre banda precedint l' hermosa florida, encantadora, que fa qu' alguns, com lo cirerer, afectin testas gegantinas embolcalladas per descomunals caputxas blancas.

Los aucells ¡com xarrotejan!

Joguinejan saltironant de branca en branca, empaytantse, pegant voladetas, deixantse anar, groixantse fins quasi besar la terra y tornant á enlayrarse parantse en algun branquillonet fent gala de sa lleugeresa y equilibri.

¡Com cantan sos amors! ¡y que be expressan sa passió ab aquells refilays acabats per uns recargolaments voluptuosíssims!

Benaiges Primavera. Tú, que ab ton alé ho revivificas tot; tú, que vesteixes los arbres y desvetllas la terra del ensopiment y tristesa en que la postra l' implacable hivern ab sas geladas arrebassant sens pietat molts sers qu' anyora l' ánima.

Salut; tú qu' ab ton coteig mos portas los jorns més hermosos del any y las diadas en que l' iglesia celebra los fets més grans que 'l mon registra.

Benvinguda sigas entre nosaltres.

Natura tota s' engalana com hermosa núvia á qui l' altar l' espera.

Las flors obran sos cálzers y sos petons t' envian agrahidas, mostrante aquells esclats de colors d' entonacions sens fi é inimitables per cap paleta humana y embauman l' espay ab sas mil olors sens comparansa.

Benehida tú que á ton pas tot te sonriu y fas entrar l' esperansa en lo cor del malaltís qui ja no 's creu la mort tant á la vora; tú, que tot ho omplas de un benestar incomparable y donas al home una raquíca mostra d' aquell paradís, que per sa culpa perdé, y pe 'l qual suspira arrastrant las miserias d' aquesta vida y suant las caixeladas.

Benehida sigas.

C. SAMÁ.

Misteriosa, fera esfinge
de mirá enlluernadó,
á qui 'ls homes folls admiran
vora 'l temple del amor.

Diu que 'l teu cor ofereixes
per enigma, y ningú pot
descifrarlo y els devoras...;
¡Está cla! Si no tens cor!

A. LIMONER.

XVII Petit Concurs

Monument á Frederich Soler

(BASES PUBLICADAS EN LO NÚMERO 197)

Projecte número 4 de publicació

Primera.—Que las associacions catalanistas de Barcelona, com las més indicadas, prenguin juntas la iniciativa de la cosa. Un cop organísat el plan, acudeixin á las quatre Diputacions catalanas, al Ajuntament de la capital y als demés de tot Catalunya, als Diputats á Corts y Senadors per nostra terra, als Ateneos, Cassinos y demés associacions políticas, científicas, literarias ó recreativas, á que secundin el plan. Y per últim, demanar lo concurs valió de la premsa de la capital y de fora, que no 's farà sorda, com jamay s' ha fet, á tota idea noble y elevada.

Segona.—En primer lloch, la suscripció pública y voluntaria, oberta y propagada allá ahont se cregui de fácil resultat. Las entitats ans nombradas poden fer molt perque la recaudació dongui brillant resultat. En segon lloch, procurant de totas las Empresas teatrals, que per alashoras funcionin á Catalunya, celebrin, quan menos, una funció, quin benefici tot se destini á la llista de la suscripció.

Tercera.—Lo lloch més indicat fora al mitj de la plassa de Catalunya.

Mes com la urbanisació de dita plassa es llarga y costosa, no estaria mal escullir al mitj del Saló de Sant Joan (Parque).

Quarta.—No molt modest ni molt superior. Res de columna interminable, ni que s' asembli á panteon. Tot ell de marbre. La estatua del gran poeta, fosa ab bronze.

Quinta.—Lo medi més rápit (atés lo exposat en lo apartat de la tercera resposta) es construhí lo monument en lo Saló de Sant Joan.

JULI FERRUSSOLA.

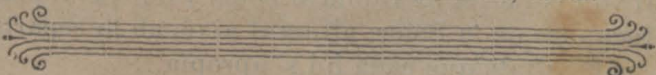

Dissapte Sant

Al-leluya

La fé es l' alba serena de la Gloria,
la Gloria es lo mitj dia de la fé;
la fé en que visch, sia la fé en que moria,
y esquinçada la fosca mortuoria,
al-leluya, al-leluya cantaré.

JACINTO VERDAGUER, PBRE.

Cambi de género

— «Tú jurabas ser mi esposo,
debajo un dosel de flores,
y al fin hallaste, gozoso,
el nido de mis amores.»

— Mira, noya, déixat de paperots y de comedias y acaba 'ls traus d' aquesta dotzena de calçotets, que es lo que més convé.

— Pero, mamá; pensi que la funció es pel diumenge vinent, qu' es tracta d' un estreno, y que de la meva part de protagonista depent l' èxit del drama.

— Lo que penso es que 'ns esperan la feyna y que la comedia no 'ns donará pa. ¡Ay, Senyor! bleda de mí que, després de tant demanarmho, per tréuremels del devant, vaig consentir que fessis comedia en aquesta societat de baligas balagas.

— Vaja, mamá, que vosté també ja veu que una diversió ó altra havia de donármela, y al fi l' art dramàtic es una cosa molt instructiva y molt decent.

— Sí, d' instructiva molt; pero de decent... Jo, cada vegada que veig que vos abresséu y feu petons allà dalt de las taulas, no sé lo que m' acut; m' hi faria á bofetadas!

— Pero si tot es comedia!

— Sí, sí, ja me 'n faig cárrech. Suposo que diumenge també deurán haverhi las abressadas y desmays de costum, en la comedia qu' heu d' estrenar del senyoret de las ulleras.

— No es cap comedia, es un drama en sis actes.

— Qué té més una cosa qu' un' altra?

— Oh! molt en la esencia: hi ha juguets, comedias, dramas y tragedias.

— També hi ha tragerias?

— Y de molt bonicas.

— Aixís ja no serán com las nostras, que cada dia van posantse més lletjas.

— Bah! bah! ja 's coneix que á vosté no li agrada 'l teatro.

— Avans, sí; no ara que, representin la comedia que vulgan, sempre surten los mateixos fent una mateixa cosa; ó sí no, miraho, observa tú mateixa y veyám ¿per qué han d' esser iguals lo Borrego dels *Pastorets*, y 'l Bernat de *Las Joyas*, l' Agregat del *Contramestre*, y 'l Coixet de *Cura de moro*, lo frare de *Carlos II*, y 'l Marqués de *Flor de un dia*...? Aixó es, donchs, lo que jo no puch sufrir; ¡aixó es lo que m' electrisa!

— Pero, dona: si 'l noy del fideuhep fa 'ls Fuentes, no tindrà pas de ferlos l' ebanista, que fa 'ls Fontovas; y 'l director se guardaria be de reparar un caràcter de Goula al betas y fils que li pertocan los de 'n Soler; alterant aixís ab lo reparto 'as facultats que cada hù s' apropia...

— Sí; com aquell pallanga que vol imitar á n' en Cerbon, en los papers de idiota, perque, segons diu ell, son los que pot representar ab més naturalitat.

— Y vegi vosté en cambi quins aplausos y quinas ovacions se 'n emporta.

— Bons treballs y algun altre sacrifici li ha costat al pobre tot aixó. Pero com que ni tu ni jo hem de buscarnos caborias d' aquestas, perque be prou que 'n tenim, lo millor será enviarlos á passeig tots plegats.

— Pero, mamá...

— Are han trucat. Qui deu haverhi?

— Ah! deu ser l' autor del drama.

— Aquell escarransit de las ulleras?

— Va dir que vindria per dar-me explicació d' algunas situaciones de l' obra...

— Mira, noya; entre tú y aquest jove jo ja hi notat alguna cosa; ab aixó molt cuidado, perque á las primeras de cambi veurás com á n' ell y als de la societat los firmo 'l passaport.

— Ay! miri que ja torna á trucar. Endressi aquesta roba, cuyti, y vagi á obrir. Jesús! quina manera de rébrel. Mentres tant agafaré 'l paper, que al menos me trovi estudiant.

CATALUNYA PINTORESCA

LA ROCA. — Vista General y del Castell

«Escucha, cruel, oye infame,
héme aquí en pos de mi honor.
No te alejes, no me apartes,
que aunque débil mujer soy,
vengo á arrojar á tu rostro
pedazos del corazón.

— Gracias, Enriqueta, gracias.

— Ah! Don Félix!

— Quant me plau trovarla aixís estudiant y quant inmereixedor me considero d' aytal sacrifici!

— Vosté, ó més ben dit, lo seu talent se mereix molt més de lo que jo alcanço.

— Ah! Qué significa lo meu talent? si crech que á vosté y sols á vosté será deguda tota la gloria que 'm reporti aquesta obra!

— No exageri, senyor autor.

— No per cert; la gratitut que li deuré será inmensa, y molt més encara per haverme dat ocasió de coneixer lo qu' es verdader amor, aquest sentiment sublim, aquesta inspiració divina, de lo que tant havia escrit y parlat sense coneixement de causa, y avuy... Oh!...

— Vegi, per favor, de no excedirse, perque la mamá sospita, y no vol...

— Qué no ho vol? Millor! aixó es lo que jo desitjo, obstacles á la meva passió, per ferla més gran y més heroica.

— Ay! no; estigui, per Deu, don Félix; vosté es molt atrevit, y no pensa que la mamá pot espiarnos...

— No hi fa res que 'ns sorprengui, y que d' un sol cop 'ns mati als dos. No li agradaria morir així 'ls dos junts? Quinas llegendas y quins dramas se 'n farían de nosaltres!

— Vamos, prou; estigui quiet, que 'm magulla 'ls dits ab aquestas estretas de ma.

— Una abressada!...

— Ah! no, aixó sí que de cap manera.

— Per favor! per pietat!...

— La mamá podria sorprendrens, y, ay de mí! llavoras.

— Oh! no tinga cuidado... Veu? Ja no ha vist res.

— Escolti vosté, senyor autor.

— (La mamá!)

— (La sogra! Adeu poesia!)

— Aquestas eran las esplicacions que tenia de donar á la meva filla?

— Ja veurá, senyora... es que estavam ensajant, y... per ensenyarli més prácticament...

— Pero be, es comedia aixó?

— No senyora, drama.

— Crech que s' equivoca. Jo opino que tot aixó te 'ls principis d' una trageria.

— Vol dir?

— No hi posi dupte. Y are, de pas, dech advertirli que d' aquí en avant tots los papers de comedias y dramas qu' hajan de confiarse á la noya, quedan al meu cárrech.

— Cóm? Vosté?...

— Per dramas y comedias, sí senyor; pero en quant á tragerias... Miri, prengui 'l paper y pensi tot baixant l' escala, que ni vosté ha de pujar més per ensenyar tragerias, ni la noya ni jo podem conformarnos á representarlas.

JOAN RIBAS PUIGVERT.

Pensaments

Mentres hi hagi patrias, hi haurá víctimas.

—
La patria que s' ha de sentir al impuls d' una marxa qualsevol, no es patria, es comedia.

—
Si la gent del bronze, més ben dit, los patriotes, se tornessin sorts, també 's tornarian indiferents.

—
Una crescudeta contribució pera ser patriota seria una font de rendiments per l' Erari públic, ó de un remey enérgich per apagar certs entusiasmes?

—
Lo qui té pa y 'l tría, aquell sí que té pa-tria.

ENRICH RIERA MATÉ

Servey de fora

MATARÓ.—Dissapte 21 del passat, en l'Ateneo se representà lo preciós drama *Maria-Rosa* y la pessa *In-fanticidi!* obtenint molt bon desempenyo.—G.

BADALONA.—Diumenge per la tarde en lo teatro Zorrilla tingué lloch una representació del drama *La Passió y mort de Nostre Senyor Jesucrist*.

Per la nit, en «La Joya Badalonesa» se posaren en escena las pessas *Un jepich cantant victoria* y *Sebas al cap*, ab desempenyo acertat.—P.

SITJES.—Diumenge passat la companyia d'aficionats «Lo Rebrot» representà las obras *Un beneyl del cabás*, *Lo que no vulgás per tu...* y *Lo testament del oncle*.—F.

GRACIA.—La funció inaugural que tingué lloch en lo círcul «La Granada Graciense», fou una festa brillant en tots conceptes. Las obras que s'posaren en escena foren molt ben interpretadas per tots quants hi prengueren part, essent aplaudits per la numerosa y escullida concurrencia que omplia lo bonich saló de espectacles.

Demá á la nit tindrà lloch un ball extraordinari, estant lo saló adornat y alfombrat; lo programa está confiat á una reputada orquesta.

Diumenge últim s'efectuá en la cada dia més concurreguda societat «La Banya Graciense», la funció quinzenal, la qual fou digne dels aplausos que prodigaren á tots quants hi prengueren part, que treballaren ab carinyo.

Acabá la festa ab un ball de societat.

Las obras que s'han representat últimament en lo teatro Principal son: *La ronda de'n Tarrés* y *Tres y la Maria sola*.

Ab lo aplaudit drama *L'ánima morta* comensará demá en lo esmentat coliseo l'aplaudit actor D. Teodor Bonaplata.

Lo dia 25 del mes prop-passat se posá en escena en lo teatro Zorrilla lo drama *Lo ferrer de tall*, y las funcions que s'donaren lo diumenge últim se representaren *Batalla de Reynas* y las pessas *Mala nit* y *Sense argument*.—P. M.

HOSPITALET DE LLOBREGAT.—Diumenge passat en lo «Casino del Centro» posaren en escena dugas sarsuelas castellanas y repetint *Lo somni de l' Ignocencia*, desempeñat per las senyoretas Pinós y Vitales y los senyors Margarà, I. Mariages y R. Mariages, baix la direcció del senyor Lluís M. de Casas.

Ab motiu de ser á benefici del senyor Margarà, á cada intermedi hi va haverhi una part de cant per los senyors Costa, Sala y Munné, essent molt aplaudits.—P. B.

MANRESA.—Dimars en lo teatro del café Catalá s'hi doná una brillant funció á benefici del aplaudit mestre compositor D. Carlos Barris, compost tot d'obras sevas. Formá part del programa l'aplaudida sarsuela *Viuda y Nuvia*.—G.

SANT MARTÍ DE PROVENSALS.—Lo dia 21 del passat, en lo café de Las Columnas va posarse en escena lo bonich drama *Lo port de salvació*. Diumenge passat se representá la pessa *Un llaminé dintre un sach*.

En lo café de La Alegría (a) *Magarrinyas*, lo dia 21

se posá la gatada *La butifarra de la llibertat*, en la que ls joves que la representaren se prengueren algunas llibertats gatejant més de lo que marca l'exemplar y permet lo respecte al públich.

Demá á la nit en l'Ateneo Provencalsense s'hi donará una important funció catalana de la que'n forma part l'estreno de *Lo cordayre*, monólech trágich en vers, original de D. Joan Ribas Puigvert.—X.

BLANES.—Lo dia de Sant Joseph se representá en lo «Círculo de la Amistad», á més del drama *Lo mas perdut*, la divertida pessa *Un bateig á cops de punys*. La concurrencia, á causa del mal temps, escassa.

Lo dia 25, després del estreno que s'ressenya en altra secció, se representaren la comedia de Soler *Las carbassas de Montroig* y el monólech del senyor Ribas *Viudet!* ab un lleno degut potser á ser aquesta funció la última de la temporada.

Los joves aficionats treballaren tots ab entussiasme, cumplint bé son comés la senyoreta Villalba.

En lo teatro del «Primer Casino» se representará lo dia 6 un drama castellá y la aplaudida pessa *La sala de rebver*.—J. A. B.

MASNOU.—Diumenge passat se representá en nostre teatro, després d'una sarsuela castellana, lo popular *Somni de l' Ignocencia* y una pessa original de... qui no cal anomenar.

En dita funció hi prengué part la simpática y aplaudida senyoreta Pilar Arcas, ab sa dansa serpentina, la que cridá poderosament l'atenció del públich, veient-se obligada á sortir en escena en la terminació de cada número de son programa y á la repetició del final.—P.

SANT ANDREU DE PALOMAR.—Diumenge passat va tenir lloch en lo teatro «Centre de Contribuyents» una funció dramática, posantse en escena lo drama del genial autor Angel Guimerá *Maria-Rosa*. Lo desempeñyo fou bastant regular á cárrech dels joves aficionats qu'hi prengueren part, sobre tot los senyors Solá, Feliubadaló y Santasusana. Las senyoras Muntal y Sanllehí se portaren perfectament ab sos respectius papers.—J. V.

VICH.—Diumenge passat en lo teatro de la societat coral «La Dalia» hi hagué funció, prenenthi part, á més dels aficionats de dita societat, la dama jove senyoreta Gertrudis Sanllehí.

Las obras que s'representaren son: *Als peus de vosté*, *Un pollastre aixelat* y *Setze jutjes*, que foren molt ben interpretadas per la senyoreta citada y los senyors Sala, Pujol, Corominas y Bassas, especialment lo primer, que á l'última hi representá un *Xiquet* acabadíssim.

Lo dimecres en lo teatro de la societat «Aussellera y Pescadors, La Primitiva», varen celebrar una extraordinaria vetllada representantse las obras *Peró...* y *Tro-na avall!* distingintshi los senyors Serra, Redorta, Casanovas y Quatrencasas.

També va pendrehi part la celebrada «Orquesta Infantil Ausonense», essent molt aplaudidas totas las pessas que tocaren baix la direcció del jove D. Miquel Rovira.

Próximament obrirá sas portas lo teatro del «Centro Industrial».—J. S.

ESPARRAGUERA.—Diumenge passat en lo cassino «La Alianza» se posá en escena per socis tots ells principiants en l'art del teatro, las xistosas comedias en

un acte *Home al aigua y Entrar per la finestra*, havent-se distingit los senyors Mercader, Jorba y Costa. També 's recitá, d' una manera molt acabada, per la consumada actriu senyora Dinarés, l' humorístich monòlech *Sí, senyors*.

Va resultar una funció familiar tan ben organizada, que la concurrència sortí del tot satisfeta y ab ganas de tornarhi.—F. B.

SANS.—Lo dia 25 en la societat «La Familiar Obre- ra» se posá en escena lo drama de Frederich Soler *La Dida*, ab un desempenyo molt cuidat. Acabá la funció ab la pessa *Tres y la Maria sola*.

En la societat «El Porvenir» se posá en escena lo drama *La Rosa Blanca* y la pessa *Lo que no vulgas per tu...*

Lo dia 29 se posá en escena lo drama *Batalla de Reynas*, en lo qual los senyors Vergé, Vaqué, Heredia, Magriñá y senyora Vidal obtingueren grans aplausos.

Pera demá s' anuncia la segona representació del drama *L' ànima morta*, y á la nit se posará en escena *Mar y cel*.

Lo dia 29 en la societat «La Harmonia» se posá en escena *Clarís*, distingintse los senyors Mercader, Giménez y Arraut.—E. C.

OLESA DE MONTSERRAT.—Diumenge passat dia 29 del present, la companyia d' aficionats del teatro Principal posá en escena la tragedia en tres actes de D. Víctor Balaguer *Las esposallas de la morta*, en la que s' hi distingiren la senyora Dinarés y el senyor Bou (Daniel), secundant bé los senyors Boada, Casanovas y Riudevets. Acabada la representació se cantá, baix la direcció del professor de piano D. Artur Cortada, la aplaudida jota de la *Dolores*.

Pera fi de festa se representá l' aplaudit sainete *Mossen Anton en las montanyas del Monseny*, distingintshi tots quants hi prengueren part.—R. P.

Novas

Publiquém en lo folletí d' avuy la continuació de la bonica obra en dos actes y vuit quadros *Matrimoni á Montserrat ó buscant la perduda*, comensada al número passat, y qual publicació quedarà llesta al número vinent.

Vist l' éxit just y merescut que acaban d' obtenir las obras estrenadas dimars últim en lo teatro Romea, *La Llupia*, de Conrat Colomer, y *Una poma per la sed*, de Lambert Escaler, serán publicadas immediatament en nostre folletí.

Es nostre sistema: publicar sempre lo que més s' ho mereixi, y quan se tracti de vianda fresca, sempre que s' ho valgui, las acceptarém á parells, y si son dolentas las reusarém com estém fentho de continuo, y ab major motiu avuy que tenim qui va arreplegant los ossos que nosaltres deixém.

La reunió anunciada pera pendrer un acort referent á la realisació d' un acte important de simpática adhesió al genial poeta mossén Jacinto Verdaguer, tindrà lloch en lo local de l' «Associació Popular Regionalista», Escudillers Blancs, 8, primer pis, demá diumenge á las quatre de la tarde.

Quedan convocada á ella totes quantas personas s' hi

han adherit durant aquests últims dias y las que aixís mateix desitjin associarshi.

Pera dimars vinent s' anuncia una important funció en lo teatro Romea á benefici dels porters del teatro. Lo programa es escullidíssim, componentse del celebrat drama *Los Segadors* y de la nova y bonica pessa *Una poma per la sed*.

Hem rebut l' exemplar imprés de *La Cubana*, comedia en un acte, original de D. Joseph Roig Cordero, de quin estreno nos ocuparem á son degut temps.

Al Eldorado comensará avuy la nova temporada, debutant lo celebrat transformista Fregoli. Está contractat pera un reduhit número de funcions.

En lo local de nostra Administració hi ha exposat un bonich retrato del eminent poeta fundador del teatro catalá En Frederich Soler (Pitarra).

Lo retrato es á busto y de mida més gran que del natural, es de notable semblansa y está executat á llapis de colors per lo conegut artista Lambert Escaler.

Aquest retrato, ab son corresponent march y vidre, se rifará entre 'ls qu' adquireixin en la mateixa Administració, bitllets que s' han posat á la venda al preu de vint y cinch céntims de pesseta.

Ultimament s' han donat en lo teatro Romea algunas representacions de *Lo diumenge de Rams*, monòlech original de D. Santiago Boy, estrenat l' any 1894 en lo Ateneo de Sant Gervasi.

En lo teatro Romea ha sigut rebut també ab aplauso, havent corregut lo desempenyo á cárrech del actor Jaume Capdevila.

Dissapte passat en l' Ateneo Barcelonés tingué lloch una solemne sessió necrológica dedicada al que sigué en vida eminent historiador y distingit literat Joseph Coroleu.

Presidí l' acte lo senyor Franquesa y Gomis. Se llegiren importants treballs, essent un d' ells la biografia del home quina memoria s' honrava, escrita per lo reputat publicista senyor Roca y Roca.

S' inaugurarà un magnífich retrato de Coroleu que formarà part de la galería de socis ilustres del Ateneo.

En lo mateix Ateneo, dilluns á la nit lo celebrat artista D. Santiago Rusiñol doná una conferencia baix lo tema de *L' Andaluçia visitada per un catalá*, que va entretenir agradablement á la numerosa concurrència que celebrá las pintorescas descripcions del acabat y profitós estudi del senyor Rusiñol.

La conferencia sigué ilustrada per medi de bonicas projeccions fotogràficas.

La societat coral «Euterpe», de Clavé, celebrarà dilluns vinent son primer concert matinal de la temporada. S' estrenará la grandiosa composició de Wagner coneguda per *Lo sopar dels apóstols*. En la interpretació d' aquesta composició, á més de dita societat, hi pendrá part la societat «Paz y Esperanza» de Sant Andreu de Palomar, y un coro de noys y noyas, formant un total de 240 individuos baix la direcció de don Joan Goula (fill).

La causa Ferrer-Ximeno continua marxant á tot rumbo per los mars curials. Com no 's podia menos de

esperar, los vents se van presentant cada vegada més favorables pera nostre simpàtic redactor, haventse iniciat últimament en aquest sentit una nova marxa que probablement ajudarà a la ràpida y triunfal arribada a port.

En lo teatro de Novetats s' anuncia per aquesta nit la primera representació del epissodi dramàtic *Família y Patria*, que s' està representant a Madrid ab molt éxit.

Han comensat al Romea los ensajos de *La festa del blat*, drama nou del reputat autor Angel Guimerá,

Hem rebut un cartell-anunci en que s' anuncia la próxima surtida d' una revista catalana que durá 'l títol de *L'Atlántida*.

Nostre Ajuntament acordá fa pochs dias erigir un monument al fundador del teatro catalá, en Frederich Soler. A tal motiu próximament s' obrirá una subscripció pública, admetentse quotas desde vinticinch cén-tims de pesseta.

En los aparadors del conegut sombrero del carrer del Hospital, D. Anton Gili, ha sigut exposada durant aquests últims dias, una bonica lira de plata destinada a la societat coral «La barretina catalana».

Pera 'l número vinent, si no 's presenta destorb inesperat, tenim disposat lo publicar lo grupo de joves escriptors perteneixents a la colectivitat anomenada *Apats y Lletres*, grupo fotografiat, com ja diguerem, pera honrar aquestas planas, junt ab un treball literari de cada un dels que componen lo dit grupo.

Está representantse a diari, ab molt aplauso, en un dels principals teatros de Cartagena, l' humorada *Señoritas Toreras* de M. Figuerola Aldofreu.

La bonica comedia del mateix autor, *Servey de plata*, li ha sigut demanada fa pochs dias autorisació pera traduhirla al castellá.

SOCIETAT CORAL EUTERPE DE CLAVÉ.—En aquesta societat el dia 25 del passat, tingué lloch una vetllada literaria musical en lo local que ocupa tan distingida associació. Tots los números foren aplaudits y en especial los de las senyoretas Fernández y Blasco, aquesta recitá lo monólech *Pobre María!* perfectament, essent també molt aplaudits los senyors Marondo, Fusalbas, Costafreda, Dalmau y Subirat.

Lo senyor Dalmau recitá lo monólech *De Pelagalls a Barcelona*. Completá tan lluhida vetllada la Estudiantina Anticulinaria.

LA ALSACIANA.—Diumenge passat se doná en aquesta societat una important funció en la que la senyoreta Trinitat tingué ocasió de lluhir las notables disposicions que posseheix pera prosseguir ab profit la carrera dramática, que ab tan carinyo desde fa poch temps ha comensat.

ANTICHS GUERRERS.—Per lo próxim diumenge 12 del actual, anuncia aquesta distingida societat, una important funció formant part del programa la representació del bonich diálech de Sisquet del Full, *¡Trona avall!*

CLARÍS.—Diumenge a la tardé varen posarse en esce-

na las obretas *Sebas al cap y Las bodas de'n Cirilo* prenenthi part las senyoretas Turrez y Vendrell y 'ls senyors Pagés, March, Sangés y Simó.

FOMENT DE LA BARRIADA DE SANT ANTONI.—Diumenge a la nit se representá la bonica comedia de Soler *Las francesillas*.

LOS CANTADORS.—Demá diumenge a la tarde inaugura aquesta societat en lo bonich local de l' anterior societat. Se celebrará un ball ab orquesta que promet veurers molt concurregut. Dilluns se verificará funció de la qual ne forma part la pessa *¡Ditxós ball de mascararas!*, una bonica sarsuela y acabarà ab ball de societat.

Cul de sach

Un individuo entra a la platea d' un teatro durant la representació del primer acte d' una obra que s' estrena aquella nit. Un cop assentat a la seva butaca, emprent lo següent diálech ab lo senyor que ocupa la del costat y que precisament segueix ab molt interés la representació:

—¿Qué fa gaire que han comensat?

—Tan bon punt han aixecat lo teló.

—¡Caramba! Si qu' han sigut puntuals. Y escolti ¿qué ha succehit fins ara?

—No sabria dirli, perque he tingut un subjecte que m' ha estat importunant ab preguntas necias.

—Ah! Vaja, aixís tot just son a la primera escena.—X.

Enigmas

Tarjeta

Ana Giralt Agilia

CLOT

Formar ab aquestas lletres lo títol d' una comedia catalana.

PERET BALETA.

La solució en lo número próxim

Soluciones als enigmas insertats en lo número 216

TARJETA.—Una poma per la sed.—Escaler.

TRENCA CLOSCAS.—La carta misteriosa.

Correspondencia

M. Casalts: es poch correcta. — Martí Casabella: te massa color polítich. — Jaume Arqué y Clapés: rebut l' article, buscarém una ocasió. — Juli Ferrusola: será resposta. — Lluís Ferrer Galcerán: ja sé que sempre s'hi ha interessat. — Joseph Joan Martínez: molta disposició; hi ha inexperiencia. — M. A. R.: es més propi desde un diari y precisa certa responsabilitat. — Joseph Pujadas Truch: y... que 's mengin molts monas. — Napoleón Texidó: busqui solucions catalanas; hi ha lo que demana; gracias del demés. — Rafel F. Solá: no va mal. — Celesti Torrens y Casals: alguns. — Pere Baleta: va be. — Gonnella poétich: lo primer dels *acudits*. — Rafel Gimeno Layús: anirá bastant. — Salvador Borrut Solé: va be, sols qu' es llargueta. — Ramón Campá, no serveix. — Joseph Trulls: no convé, resultaria una imitació y per algo estém ab guerra ab los plagiaris. — M. O.: anirá. — Anton Tort: no publicuém geroglífichs ilustrats, lo altre es poch nou. — Vilaró: la *tarjeta*. — C. Molas, també. — Vicentó: son gastats. — Nicolau de Nuria: *Cants del cor*, anirá.